

FCO31**CONTINUOUS FETAL HEART RATE MONITORISATION VERSUS INTERMITTANT AUSCULTATION FOR INTRAPARTUM FOLLOW-UP**

Kandemir Ö., Çalışkan E., Tan O., Haberal A., SSK Ankara Doğumevi ve Kadın Hastalıkları Eğitim Hastanesi Ankara - Turkey

Objective: To compare the perinatal outcomes of two different intrapartum fetal heart rate monitorisation technique

Materials - Method: During 1.1.1999-31.6.1999, 10323 women (group 1) in labour had 15 minutes cardiotocography recording at the time of admission. If fetal heart rate monitorisation at the time of admission was non-reassuring or the patient is in a high risk group, intrapartum intermittent auscultation was performed with a hand held ultrasound doppler device every 15 minutes. Low risk group had intermittent auscultation every 30 minutes. During 1.7.1999-31.12.1999, 11144 women (group 2) had continuous cardiotocography and monitorisation also evaluated through a central recording via network connection.

Results: Cesarean section rate was lower in group 2 when compared with group 1 (21.4% versus 22.5% respectively; $p=0.05$). Operative delivery rates and neonatal intensive care unit admission was similar in the two groups. Intrapartum sudden fetal death occurred in four patients in group 1 and two patients in group 2 ($p=0.9$). Perinatal hypoxia was diagnosed in 22 fetuses in group 1 and 19 fetuses in group 2 ($p=0.8$). Mortality due to perinatal hypoxia occurred in seven newborns in group 1 and five newborns in group 2 ($p=0.9$).

Conclusion: Continuous fetal monitorisation causes an insignificant decrease in the occurrence of perinatal death and hypoxia.

FCO32**NW-NITRO-L-ARGINİNE METİL ESTER (L-NAME) İLE PREEKLAMPSİ MODELİ OLUŞTURULAN RATLarda ENDOJEN ANTİOKSİDAN AKTİVİTESİ, KAN BASINCI DEĞİŞİKLİKLERİ İLE AYNI MODELDE EKZOJEN ANTİOKSİDAN KULLANIMININ KLİNİK VE NEONATAL SONUCLARA OLAN ETKİSİ**

***Tanır H. M., *Şener T., **İnal M., **Akyüz F., **Uysal E., ***Uzuner K., *Sivri E.**, Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi *Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D., **Biyokimya A. D., ***Fizyoloji A.D., Eskişehir - Türkiye

Amaç : Rat preeklampsı modelinde lipid peroksidasyon ve antioksidan sistemin araştırılması ve ekzojen antioksidan kullanımı sonrası, preeklampsı olgularında, klinik parametreler ile doğum sonu sonuçların değişimini araştırılması.

Yöntem : Ağırlıkları 250-350 gr arası değişen Sprague-Dawley erişkin, beyaz, dişli ratlar çiftleştirildikten ve vajinal smear testi ile gebelikleri kesinleştiğinden sonra, gebeliğin 17. gününden itibaren 22. gebelik gününe kadar her gün uygulanan işleme göre, her grupta 10 ratın olduğu 4 gruba ayrıldı. I. Grup, serum fizyolojik enjekte edilen sham-operated, kontrol grubunu; II. grup, 50 mg/kg intraperitoneal L-NAME enjekte edilen grubu, III. Grup 50 mg/kg L-NAME+10 mg/kg queracetine grubunu; IV.grup ise, 50 mg/kg L-NAME + 60 mg/kg glutatiyon grubunu oluşturdu. Bütün gruppardaki r特ların kan basıncı değerleri (KB) cuff-tail device ile 30°C sabit sıcaklıkta ölçüldü. R特lar metabolik kafes içinde tutularak idrar miktarı ve proteinürü derecesi ölçüldü. 22. günde intrakardiyak olarak kan alınarak, plasma malonildialdehid (MDA, nmol/ml) ile eritrosit hemolizatlarında süperoksit dismutaz (SOD, Ünite/ml) ile katalaz (CAT, Ünite/ml) ölçümleri yapıldı. Aynı gün, laparotomi ile doğurtulan yavru r特ların doğum kilolarına ve canlılık oranına bakıldı. Paired-sample t test, tek yönlü ANOVA, Dunnett testi, ki-kare testi ve Pearson korelasyon analizi ile data analizi yapıldı. $P<0.05$ anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular : Gebeliğin 18. ve 22. gün KB yükselmeleri bütün gruppala göre yükseltti ($p<0.01$). MDA düzeyi II.grupta (7.3 ± 0.2), diğer gruppala göre yüksek bulundu ($p<0.001$). SOD düzeyi, L-NAME verilen grupparda, sham grubuna göre yüksek iken, II. Grup (1505 ± 30.9)ta yüksek SOD değerleri, IV.grup (1395.2 ± 14.7) anlamlı olarak azaldığı gözlandı ($p<0.001$). CAT düzeyi, II.grupta, diğer gruppala göre yük-

sek olarak ölçüldü. TA 20. gün değerleri ile SOD düzeyleri arasında lineer ($r^2=0.39, p<0.001$); proteinürü miktarı- SOD düzeyleri ($r^2=0.39, p<0.001$) ile CAT-MDA düzeyleri arasında ters korelasyon ($r^2= -0.22, p=0.02$) mevcuttu. Fetal ağırlık açısından, grup I yavru rat doğum kilosu ağırlığı ($5.5 \text{ gr} \pm 0.2$), diğer gruptara göre yüksek olarak saptandı. ($p<0.001$). İdrar miktarı açısından dört grup arasında istatistiksel olarak fark bulunmadı. Ölüm yavru doğum yüzdeleri ise grup I, II, III ve IV'de sırasıyla, %4.2, %22.2, %15.1 ve %10.4 olarak bulundu ($c^2\text{pearson}=15.9, df=3, p<0.01$). Sonuç : Preeklampsie, ekzojen antioksidan kullanımı ile proteinürü azalmakta, endojen antioksidan seviyeleri düşmekte, canlı doğum oranı artmaktadır. Kan basıncı değerlerinde ve doğum kilosunda ise önemli bir değişiklik görülmemektedir.

FCO33

GEBELİK ESNASINDA SAPTANAN DİSSEKAN AORT ANEVRİZMASI

Dane C., Dane B., Kalli E., Çetin A., Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul - Türkiye

Üçüncü trimesterde akut dissekan aort anevrizması oldukça nadir görülen bir durumdur. Bizim vakamızda 32 yaşında ilk gebeliği olan hastanın prenatal takiplerinde fetüste 24. haftada hipoplazik sol kalp sendromu saptanmıştır. Miadında ani başlayan göğüs ağrısı, dispne nedeniyle hastaneye başvuran gebeye acil olarak yapılan ekokardiyografide assendan aortada dissekan - 8 cmlik anevrizma saptanmıştır. Acil olarak hemen sezaryen ve kalp operasyonuna alınmıştır. Assendan aortaya greft, aort kapak replasmanı ve iki koroner arter girişine by-pass yapılmıştır. Hastanın bebeği 5 gün sonra ex olmuştur. Operasyondan 20 gün sonra hastaneden çıkarılan hastaya oral antikoagulan tedavi başlanmıştır. Hastalık 1.5 yıl sonra tekrar gebe kalmıştır. Yapılan ultrasonografilerde fetal anatomi ve ense kalınlığı normal bulunmuştur. Gebeliğinin 18. haftasında sol hemiparezi yakınması ile gelmiştir. Ekokardiyografide aortada trombus saptanmıştır. Progresyon olmaması üzerine geçici iskemik atak olarak değerlendirildi. İki haftada iyileşen hastanın halen gebeliği sürdürmektedir.

Aort disseksiyonu asıl sistemik hipertansiyonla ilişkilidir, ama atheroskleroz, endokrin hastalıklar, elastik doku hastalıkları (Marfan sendromu), travma ve gebelikte de görülebilir. Disseksiyonların yaklaşık olarak % 50 si 40 yaşın altındaki kadınlarda gebelikte görülür. Gebelik esnasında anevrizma rüptürü için en tehlikeli dönem üçüncü trimesterdir. Yapılan bir çalışmada 51 hastada rüptürlerin %6 sinin ilk trimestrede, %10'unun ikinci trimestrede ve %51'inin üçüncü trimesterde olduğu saptanmıştır. %14 ü doğum esnasında ve %20 sinin lohusalıktır görüldüğünü belirtmişlerdir. Eğer aort anevrizması gebelikte tanı konacak olursa potansiyel tehlike olan aort rüptürünü azaltmak için elektif sezaryen tercih edilen yaklaşım olmalıdır.

FCO34

ANTENATALLY DIAGNOSED NEWBORNS

Karaçay Ş., SSK Aegean Perinatology Council, İzmir - Turkey

The aim of this study is to search the convenience of antenatal anomalies diagnosed by antenatal ultrasonography (USG) with postnatal USG and search the treatment modalities and surveys of these anomalies.

One hundred and thirty-six patients (96 male / 40 female) diagnosed between June 1995 and July 2002 were investigated retrospectively. The most common diagnosis in 108 patients with antenatal hydronephrosis is ureteropelvic junction (UPJ) obstruction ($n=68$). Other anomalies are 6 abdominal wall deformities, 6 cystic mass in the abdomen, 6 intestinal atresia, 1 annular pancreas, 1 duodenal atresia caused by annular pancreas, 3 congenital diaphragmatic hernias (CDH), 1 anorectal malformation, 1 meconium peritonitis, 1 oesophageal atresia, 1 urachal cyst and 1 sacrococcygeal teratoma. Among these 136 patients 45 are operated. Of operated 45 patients, the distribution of diagnosis is antenatally diagnosed hydronephrosis in 22 and other anomalies in 23 patients. Three patients in the hydronephrosis group and 5 patients in the other group died before definitive surgery after birth. In the second group, 9 patients di-